

تجزیه و تحلیل ژنتیکی و فیلوجنتیکی ناحیه HVR-I از ژنوم میتوکندری در گوسفند نژاد افشاری

Genetic and Phylogenetic Analyses of HVR-I Region of mtDNA in Afshari Sheep Breed

زان‌پیر خضرانیان^۱، مجتبی طهمورث‌پور^{۲*}، آرزو محمد‌هاشمی^۳، نصرالله پیرانی^۴ و مرجان ازغندي^۵

تاریخ دریافت: ۹۳/۰۴/۱۷

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۲/۱۲

چکیده

خلوص ژنتیکی نژادهای گوسفند به علت تلاقي‌های کنترل نشده دستخوش تغییر شده است، استفاده از نشانگرهای ژنتیکی توالی‌بایی ژنوم میتوکندری، یکی از راههای بررسی این تغییرات است. هدف از این تحقیق بررسی میزان تنوع ناحیه HVR-I از ژنوم میتوکندری گوسفند نژاد افشاری می‌باشد. برای این منظور از تعداد ۲۰ رأس گوسفندان افشاری غیرخویشاوند نمونه خون جمع‌آوری و پس از استخراج DNA از آنها، ناحیه موردنظر توسط پراایمراهای اختصاصی با تکنیک PCR، تکثیر و قطعات موردنظر توالی‌بایی شدند. با تجزیه داده‌های حاصل، تعداد ۵ هاپلوتایپ در این جمعیت شناسایی شد. مقایسه توالی HVR-I گوسفند افشاری با توالی ناحیه مشابه از ژنوم گوسفندان سایر نژادها، مشخص کرد این نژاد متعلق به گروه هاپلوتایپی A می‌باشد، همچنین مقایسه توالی مذکور گوسفند افشاری با منطقه مشابه در گروه هاپلوتایپی A از ژنوم گوسفندان سایر نژادها، نشان داد که گوسفند افشاری دارای کمترین فاصله ژنتیکی با نژاد بلوچی و مغانی ایران می‌باشد. همچنین تجزیه و تحلیل درخت فیلوجنی رسم شده برای گروه هاپلوتایپی A نشان داد که احتمالاً قوچ و میش اوریال به عنوان منشاء نژاد افشاری و دو نژاد دیگر گوسفند محسوب می‌شود.

واژه‌های کلیدی: ناحیه HVR-I – D-Loop، گوسفند افشاری، هاپلوتاپ

۱. دانشجوی دکتری ژنتیک و اصلاح نژاد دام گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

۲. استاد گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

۳. دانشجوی دکتری ژنتیک و اصلاح نژاد دام، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

۴. دانشیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد

۵. دانشجوی کارشناسی ارشد ژنتیک و اصلاح نژاد دام، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

Email: m_tahmoorespur@yahoo.com

*: نویسنده مسؤول

مقدمه

ایجاد شده در آن‌ها بدون تغییر به نسل‌های بعد منتقل می‌شود. به خاطر این ویژگی‌ها و همچنین تکامل سریع، مطالعه توالی این نواحی در بررسی تنوع ژنتیکی و ارزیابی روابط میان گونه‌ها بسیار ارزشمند است. از ناحیه کنترل (D-Loop) ژنوم میتوکندری به منظور مطالعه زمان شروع اهلی‌سازی و مطالعات دیرین‌شناسی استفاده می‌شود.

اولین مطالعه بر روی ژنوم میتوکندری گوسفند توسط وود و فاو (Phu and Wood, 1996) صورت گرفت که در این مطالعه دو دسته هاپلوتاپی مختلف A و B برای گوسفند شناسایی شدند. در سال ۱۹۹۸ هایندلیندر و همکاران در ضمن انجام مطالعات هاپلوتاپ دسته C را نیز شناسایی نمودند در این مطالعه شروع اهلی‌سازی گوسفند در حدود ۹۰۰۰ سال پیش تخمین زده شد تایپو و همکاران (Tapio *et al.*, 2006). یک گروه هاپلوتاپی دیگر (هاپلوتاپ D) را گزارش کرد و همچنین اعلام کرد که تنوع نوکلئوتیدی در گروه هاپلوتاپی A /۹٪ در ۰/۰۰۴ گروه هاپلوتاپی B /۰/۰۱ و در گروه هاپلوتاپی C با ۷۱٪ می‌باشد. بیشترین فراوانی مربوط به هاپلوتاپ B می‌باشد. کمترین فراوانی مربوط به گروه D می‌باشد که تنها در یک مورد در شمال پاکستان یافت شده است. (تایپو و همکاران, 2006). با توجه به تنوع زیاد گونه‌ها و زیر‌گونه‌ها، اهمیت نگهداری خلوص نژادهای بومی و اطلاعات ناقص در مورد منشا اهلی شدن گوسفندان ایرانی هدف انجام این پژوهش، بررسی میزان تنوع موجود در گوسفندان نژاد افشاری و تجزیه و تحلیل فیلوزنوتیکی ناحیه-I HVR-I D- Loop میتوکندریایی بود.

مواد و روش‌ها

نمونه‌گیری و شرایط نگهداری نمونه و استخراج DNA: برای انجام این تحقیق تعداد ۲۰ نمونه بیولوژیکی (خون) از یک جمعیت از گوسفندان نژاد افشاری موجود در ایستگاه اصلاح نژاد مزرعه دانشگاه زنجان جمع‌آوری شد. نمونه‌های خون تا زمان استخراج در لوله‌های حاوی EDTA و در دمای -۲۰ درجه نگهداری شدند. بعد از استخراج DNA با کیت DIAtom DNA Prep محصول Iso Gene کشور روسیه، جهت سنجش کمیت و کیفیت از ژل آگارز ۰/۸ درصد و روش طیفسنجی با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر نانو دراپ مدل ND-2000 شرکت THERMO آمریکا استفاده شد.

گوسفند افشاری نژادی گوشتی با رنگ بدن قهوه‌ای روشن تا تیره و به ندرت سفید، می‌باشد که در وسعتی قریب به ۲۰۰۰ کیلومترمربع در بین استان زنجان و قسمتی از استان‌های آذربایجان غربی و آذربایجان شرقی و کردستان پراکنده است. بهدلیل وجود تلاقی‌های کنترل نشده در گله‌های گوسفند خلوص ژنتیکی نژادها در حال از بین رفتن است به همین علت ضرورت استفاده از علم ژنتیک برای شناسایی دام‌های پر تولید بیش از پیش احساس می‌شود. شفق (۱۳۸۶). در بین نشانگرهای ژنتیکی توالی‌یابی ژنوم میتوکندری یکی از کاربردی‌ترین روش‌ها برای تشخیص گونه‌ها و تعیین رابطه فیلوزنی بین جمعیت‌ها و گونه‌های نزدیک به هم می‌باشد. (Hiendleder *et al.*, 2002).

میتوکندری اندامکی دو غشایی است که به صورت رشته‌ای یا دانه‌ای در سیتوپلاسم سلول‌های یوکاریوتیک وجود دارد. میتوکندری کانون اصلی تنفس سلولی بوده و براساس تثویر همزیستی، انگل‌های اجباری درون سلولی هستند. در هر سلول هزار الی ۱۰ هزار میتوکندری و در درون هر یک از آنها ۵ تا ۱۰ ژنوم وجود دارد. این ژنوم‌ها و در گونه‌های جانوری ۳۷ ژن را کد می‌کند، که شامل ۱۳ ژن کدکننده زنجیره تنفسی، ۲۲ ژن کدکننده tRNA و دو ژن کدکننده rRNA می‌باشد. محمدمی پسته‌بیک و همکاران (Mohammadi Pestehbig *et al.*, 2001)

ساختار حلقوی DNA میتوکندری (mtDNA) در ترسیم گونه‌ها و ترسیم روابط فیلوزنوتیکی دارای مزایایی از جمله، تعداد زیاد نسخه به ازای هر سلول، کوچک بودن اندازه آن نسبت به DNA هسته‌ای، وراثت پذیری مادری، هاپلوئید بودن و در نتیجه انجام نشدن فرایند میوز، عدم وجود نوترکیبی در آن‌ها، سرعت بالای تکامل و وجود نواحی حفاظت نشده مانند D-Loop است که آن را برای انجام مطالعات تکاملی گونه‌های نزدیک به هم مناسب نموده است قوتی (2009); زدر و همکاران؛ آзор و همکاران؛ کیم و لی؛ تلتچا و همکاران؛ شین و Zeder *et al.*, 2006; Azor *et al.*, 2004; Kim and

.Lee, 2002; Teletchea *et al.*, 2005; Xin *et al.*, 2007

منطقه‌ای به نام D-Loop در ژنوم میتوکندری وجود دارد که ژن رمزکننده پروتئین ندارد و جهش‌ها می‌توانند در آنچه تجمع پیدا کنند. این بخش خود به دو ناحیه متغیر کاملاً مشخص I(HVRI) و II (HVRII) و ناحیه نسبتاً حفاظت شده در بین این دو ناحیه تقسیم می‌شود. این نواحی دارای بالاترین میزان تغییرات نوکلئوتیدی در افراد مختلف هستند و جهش‌های

اجزای واکنش PCR در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر و غلظت مواد به شرح زیر بود:

حجم واکنش ۲۵ میکرولیتر و اجزای آن شامل ۵۰ نانوگرم DNA، پنج پیکومول از مخلوط آغازگر، یک واحد آنزیم *Taq* پلیمراز، دو میکرولیتر dNTP ۱۰ میلیمولار، ۱/۵ میکرولیتر $MgCl_2$ ۵۰ میلیمولار، ۲/۵ میکرولیتر بافر پی‌سی‌آر X و ۱۵ میکرولیتر آب دوبار تقطیر بود. همچنین بهمنظور تأیید تکثیر ناحیه موردنظر طی واکنش PCR، الکتروفوروز محصولات این واکنش روی ژل آگارز ۱/۵ درصد تهیه شده با بافر TBE ۱X، و با رنگ‌آمیزی اتیدیوم بروماید در ولتاژ ۱۰۰ ولت و بهمدت ۲۰ دقیقه انجام پذیرفت و برای تعیین حدود اندازه آن از DNA Ladder 100bp استفاده شد.

طراحی آغازگر:

طراحی آغازگر جهت تکثیر اختصاصی توالی ناحیه I-HVR-I D-Loop mtDNA از استفاده از نرم‌افزار Primer Premier5 Lalitha, 2000) صورت گرفت. توالی آغازگرهای طراحی شده در تحقیق اخیر بهصورت زیر بود:

5'-GAACTGTGGGGTACGATT-3'
5'-TGTATTGAGGACGGGGTTA-3'

واکنش زنجیرهای پلیمراز:

واکنش زنجیرهای پلیمراز برای تکثیر قطعه ۴۳۲ جفت بازی توسط دستگاه ترموسایکلر Biometra مدل T.personal و در ۳۵ سیکل با برنامه حرارتی موجود در جدول ۱ انجام گرفت.

جدول ۱: برنامه واکنش زنجیرهای پلیمراز
Table 1: Polymerase chain reaction steps

مرحله Steps	واسرشت اولیه Initial denaturation	واسرشت Denaturation	اتصال Annealing	تکثیر Extension	تکثیر نهایی Final extension
دما (درجه سانتی‌گراد) Temperature (°C)	95	95	55	72	72
زمان (ثانیه) Time (sec)	300	30	30	30	300

MEGA5 با ۱۰۰۰ تکرار و ماتریس فواصل ژنتیکی نیز به کمک رویه Create pairwise comparison نرم‌افزار CLC رسم گردید.

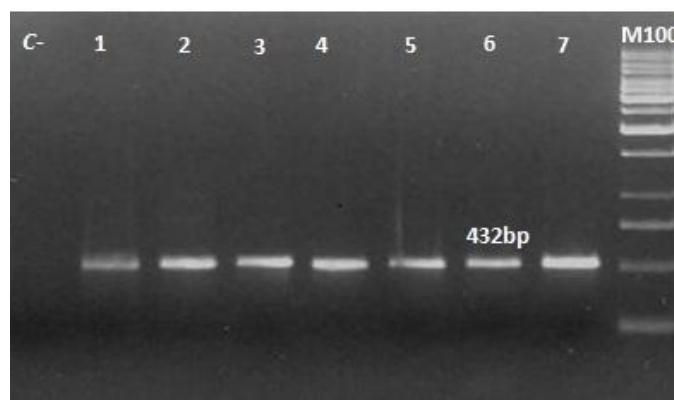
نتایج و بحث

استخراج DNA از تمام نمونه‌ها با موفقیت انجام شد. نتایج طیف‌سنگی نشان داد که DNA استخراج شده از کیفیت مناسبی برخوردار است. بعد از بهینه‌سازی PCR الکتروفوروز آن‌ها روی ژل ۱ درصد نشان داد که قطعه اختصاصی برای ناحیه HVR-1، D-Loop، HVR-1 تکثیر شده است (شکل ۱).

تعیین توالی قطعه ۴۳۲ جفت بازی ناحیه I HVR برای هر ۲۰ نمونه انجام گرفت، اما نتایج حاصل از یکی از نمونه‌ها به علت کیفیت بسیار پایین کنار گذاشته شد و در آنالیز مورد استفاده قرار نگرفت. با تجزیه و تحلیل توالی‌ها وجود ۵ هاپلوتاپ در جمعیت مورد مطالعه ثابت شد (جدول ۲). محتوای توالی در توافق به‌دست آمده از هاپلوتاپ‌ها شامل، ۲۶/۴٪ آدنین، ۲۳/۶٪ سیتوزین، ۱۶/۴٪ گوانین و ۳۳/۶٪ تیمین بود.

توالی‌یابی ناحیه I-D-Loop، HVR-I و رسم درخت فیلوزنیکی مقدار ۱۰۰ میکرولیتر از محصولات PCR پس از برش از ژل خالص‌سازی شد و بهمراه ۵۰ میکرولیتر از هر یک از آغازگرهای رفت و برگشت با غلظت ۱۰ پیکومول بهمنظور تعیین توالی به شرکت بایونیر کره‌جنوبی ارسال شدند. این نمونه‌ها به روش اتوماتیک و با استفاده از دستگاه AB1 3130 توالی‌یابی گردیدند.

بهمنظور تجزیه و تحلیل توالی‌ها ابتدا کیفیت نتایج تعیین توالی ژن موردنظر توسط برنامه 2.1(Technelysium, 2007) chromas Lite انجام شد. سپس از ابزار BLASTN در پایگاه NCBI جهت تعیین همولوژی توالی‌ها استفاده شد. از نرم‌افزار CLC Main Workbench 5.5 کنودسن و همکاران (Knudsen, 2007) نیز جهت بررسی همولوژی خود توالی‌ها با هم و با توالی‌های موجود در بانک ژن استفاده شد. توالی نوکلئوتیدی و هاپلوتاپی توسط نرم‌افزار Arlequin 3.5/Excoffier et al., 2005) اسکوفیر و همکاران (به‌دست آمد. همچنین بهمنظور بررسی رابطه فیلوزنیکی نمونه‌های مورد مطالعه با دیگر گونه‌ها، درخت فیلوزنی با استفاده از رویه Neighbor-Joining (Tamura, 2011)، نرم‌افزار

شکل ۱: الکتروفورز محصولات واکنش زنجیرهای پلیمراز به طول ۴۳۲ جفت باز روی ژل آگارز ۱/۵ درصد. ستون های ۱ تا ۷ نمونه های ناحیه I گوسفندان نژاد افشاری. ستون C- کنترل منفی

Fig. 1: Electrophoresis of a 432 bp fragment on 1.5 % agarose gel, lene 1-7 HVR-I region in Afshari sheep breed and lane C is control negative

جدول ۲: موقعیت جهش ها و فراوانی های به دست آمده برای هاپلوتایپ های نژاد افشاری

Table 2: Mutations position and frequency of Afshari sheep breed haplotypes

هاپلوتایپ haplotypes	فرابانی از ۱۹ Frequency of 19	موقعیت position		
		13	29	36
1	1	G	C	T
2	5	-	T	A
3	4	G	T	A
4	5	-	C	A
5	4	G	C	A

قرار گرفت. نی (Nei, 1997). در جدول ۳ تنوع نوکلئوتیدی در مطالعات انجام شده توسط سایر پژوهشگران دیگر آورده شده است. همان‌طور که مشاهد می‌کنید تنوع نوکلئوتیدی گوسفندان نژاد افشاری کمتر از گزارش‌های مربوط به Ovis orientalis از قرقیستان، قزاقستان و ترکیه می‌باشد. علت پایین بودن تنوع نوکلئوتیدی در گوسفندان نژاد افشاری احتمالاً دو دلیل داشته باشد یکی کوچکی اندازه نمونه بهنحوی که ممکن است نمونه مطالعه شده بیانگر سطح تنوع واقعی در جمعیت اصلی گوسفندان نژاد افشاری نباشد و دوماً بنهضر می‌رسد از آنجایی که اندازه مؤثر جمعیت این گوسفند در کشور کم می‌باشد، ایستگاه‌های تحقیقاتی بهمنظور حفظ این گونه از انقراس، مجبور به تلاقي گوسفندان خوبشاند با هم هستند که این خود می‌تواند باعث کاهش چشمگیر تنوع ژنتیکی شود لازم به ذکر است که نمونه‌های به دست آمده جهت انجام این مطالعه همگی از یک مرکز تحقیقاتی می‌باشد که خود می‌تواند دلیلی برای کم بودن تنوع نوکلئوتیدی باشد. با وجود این میزان تنوع نوکلئوتیدی محاسبه شده برای گوسفندان نژاد افشاری نسبت

هاپلوتایپ های به دست آمده دارای سه جایگاه چندشکل بودند. در دو جایگاه (موقعیت های ۲۹ و ۳۶) جهش جانشینی که حاصل تبدیل نوکلئوتید پورینی به پیرimidینی است اتفاق افتاده بود و در جایگاه دیگر (موقعیت ۱۳) اضافه شدن نوکلئوتید رخ داده بود. لازم به ذکر است که تمام تغییرات در ۳۶ نوکلئوتید اول رخ داده است. در مطالعه محمد هاشمی (۱۳۸۸) روی گوسفندان نژاد مغانی پنج هاپلوتایپ و ۹ جایگاه چندشکل گزارش شده است. که تعداد جایگاه های چندشکل و تعداد هاپلوتایپ ها در مطالعه مذکور بیشتر از این مطالعه بود همچنین همه جایگاه های چند شکل به دست آمده در این تحقیق در مطالعه محمد هاشمی (۱۳۸۸) نیز گزارش شده است.

از آنجایی که تعداد جایگاه های چند شکل وابسته به تعداد نمونه هستند، لذا از پارامتر دیگر یعنی تنوع نوکلئوتیدی (π) یا هتروزیگوستی در سطح نوکلئوتید نیز استفاده گردید که تحت تأثیر طول DNA و اندازه نمونه نیست. پروری و همکاران (parvari et al., 1988). تنوع نوکلئوتیدی در جمعیت حاضر ۰/۰۰۲۶۸ به دست آمد که در محدوده متوسط تنوع نوکلئوتیدی در یوکاریوت ها که بین ۰/۰۰۲ تا ۰/۰۰۴ می‌باشد

درصد) قرار می‌گیرند که این گزارش نیز می‌تواند قرار گرفتن گوسفند افشاری در گروه هاپلوتایپ A را توجیه کند. شکل ۲ قادر به تعیین موقعیت کلی گوسفند نژاد افشاری در بین سایر نژادها می‌باشد ولی بهمنظور بررسی و تعیین موقعیت دقیق این نژاد در درون گروه هاپلوتایپ A نیاز به ترسیم یک درخت فیلوزنی برای گونه‌های مربوط به گروه هاپلوتایپ A بود (شکل ۳).

همان‌طورکه در شکل ۳ مشاهده می‌شود گوسفند نژاد افشاری در بین گونه‌های مربوط به هاپلوتایپ A که همه آنها مربوط به گوسفندان آسیا می‌باشد بیشترین قرابت را با گوسفندان بلوجی و مغانی ایران دارد از طرفی نزدیکی این نژاد با گوسفند اوریال ایرانی و نحوه قرارگیری اوریال ایرانی در درخت نشان می‌دهد که احتمالاً قوچ و میش اوریال به عنوان منشاء نژاد افشاری مطرح هستند. البته اثبات کامل این موضوع نیاز به داده‌های بیشتر و همچنین رسم درخت فیلوزنیکی ریشه‌دار با استفاده از شجره این دو گونه می‌باشد. اما این امر برای نژادهای مورد بررسی می‌تواند صادق باشد. از آنجایی که فواصل ژنتیکی بین حیوانات مختلف به صورت دوبعدی است، اعداد حاصله نماینگر جانشینی نوکلئوتیدها بین توالی‌های مورد بررسی می‌باشند. فاصله ژنتیکی بین دو حیوان، با همبستگی فیلوزنیکی بین حیوانات مرتبط خواهد بود؛ در نتیجه از این شاخص (ماتریکس فواصل ژنتیکی) هم می‌توان برای دوری و نزدیکی ژنتیکی حیوانات مختلف استفاده کرد (جدول ۴).

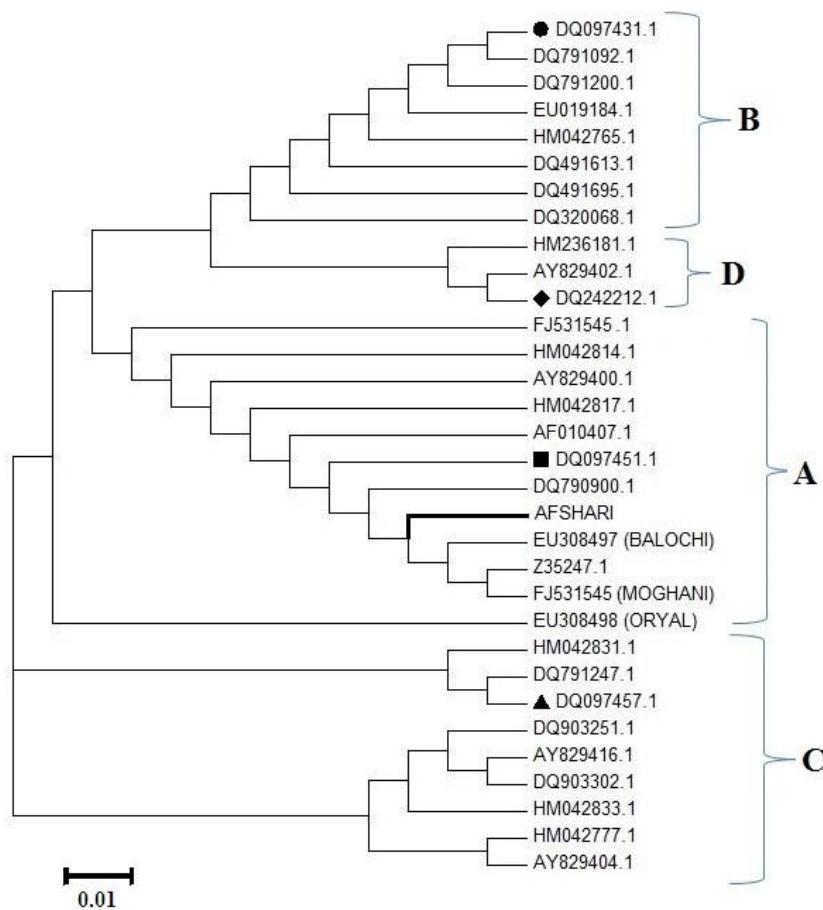
به گوسفندان هندی نژاد دسانی و گارول مورد مطالعه توسط پاردشی (Pardeshi, 2007) بیشتر می‌باشد.

در گوسفندان اهلی تا کنون چهار گروه هاپلوتایپی A, B, C و D تشخیص داده شده است. با مقایسه توالی D-Loop نژاد افشاری با توالی‌های مربوط به این چهار گروه هاپلوتایپی DQ097457=C, DQ242212=D, DQ097431=B (DQ097451=A) به عنوان توالی‌های مرجع و همچنین ۲۷ توالی دیگر مربوط به ژنوم میتوکندری نژادهای مختلف گوسفند از سراسر جهان می‌توان موقعیت این نژاد در بین نژادهای دیگر را تعیین نمود و در نهایت برخی تغییرات در خصوصیات مورفولوژیکی نژادها را توجیه نمود. شکل ۲ تعیین گروه هاپلوتایپی با استفاده از نمودار فیلوزنی را نشان می‌دهد. همان‌طورکه در شکل ۲ مشاهده می‌شود گروههای هاپلوتایپی چهارگانه فوق به صورت کاملاً تفکیک شده در خوشهای مختلف قرار گرفته‌اند، با توجه به نتایج فوق گوسفند نژاد افشاری جزء گروه هاپلوتایپی A طبقه‌بندی می‌شود. قرار داشتن گوسفند نژاد مغانی و گوسفند نژاد بلوجی که پیشتر توسط شفق (۱۳۸۶) و محمد‌هاشمی (۱۳۸۸) وجود آن در گروه هاپلوتایپی A اثبات شده بود گواه دیگری در تعلق گوسفند نژاد افشاری به این گروه است.

تایپو و همکاران (2006) در بررسی تنوع ژنوم میتوکندری گوسفندان اروپایی، کاسکازین و آسیا گزارش کردند که بیشتر گوسفندان آسیایی در هاپلوتایپهای A (۲۲ درصد) و B (۷۱

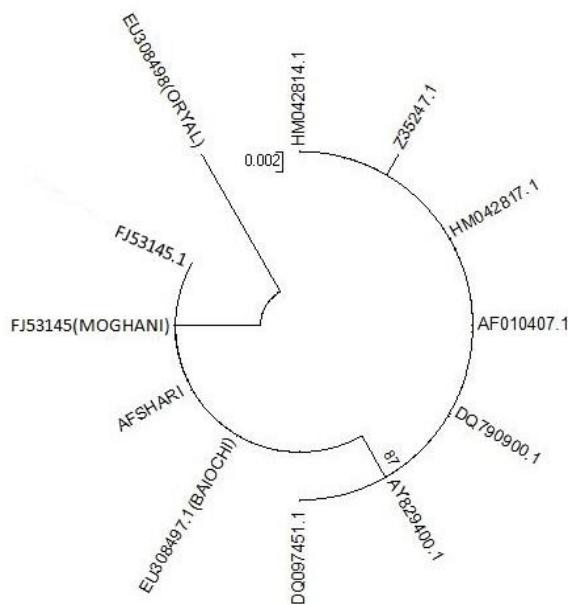
جدول ۳: تنوع نوکلئوتیدی چند نژاد مختلف آسیایی و مقایسه آن با گوسفند نژاد افشاری
Table 3: Nucleotide diversity of Asian multi-breed and comparison with Afshari sheep

نام محقق Researcher	تنوع نوکلئوتیدی Nucleotide diversity	تعداد نمونه Sampels	گونه Species
مطالعه حاضر Present study	0.00268	19	گوسفند نژاد افشاری Afshari sheep breed
محمد هاشمی، ۱۳۸۸ Mohammadhashemi, 1388	0.0072	10	گوسفند نژاد مغانی moghani sheep breed
شفق، ۱۳۸۶ Shafagh, 1386	0.0100	14	گوسفند نژاد بلوجی baluchi sheep breed
پاردشی، ۲۰۰۷ Pardeshi, 2007	0.00355	21	گوسفند نژاد بانور هند banoor sheep breed
„	0.00167	18	گوسفند نژاد دسانی هند desani sheep breed
„	0.00221	18	گوسفند نژاد گارول هند garol sheep breed
نقاش، ۲۰۰۶ Naghash, 2006	0.0026	25	Ovis orientalis (Pakistan)
„	0.0823	23	Ovis orientalis (Tajikistan)
„	0.0018	4	Ovis orientalis (Uzbekistan)
„	0.0722	20	Ovis orientalis (Kazakhstan)
„	0.0029	7	Ovis orientalis (Turkey)

شکل ۲: درخت فیلوزنی ناحیه I HVR-I ترسیم شده با نرم افزار MEGA5 و به روش NG (دایره= گروه هاپلوتایپی B، لوزی= گروه هاپلوتایپی D، مربع= گروه هاپلوتایپی A و مثلث= گروه هاپلوتایپی C)

Fig. 2: Phylogenetic tree using MEGA5 Software and NG method (Circle= B Haplogroup, Rhombic = D Haplogroup, Square = A Haplogroup and Triangle = C Haplogroup)

شکل ۳: درخت فیلوزنی مربوط به گونه‌های گروه هاپلوتایپی A، ناحیه I HVR-I ترسیم شده با نرم افزار MEGA5 و روش NG

Fig. 3: Phylogenetic tree using MEGA5 Software and NG method

همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود گوسفند نژاد گوچی
گرفته‌اند دارای کمترین فاصله ژنتیکی با گوسفند نژاد بلوچی
می‌باشد همچنانی این دو گونه هیچ‌گونه اختلافی در سطح

افشاری در بین گونه‌هایی که در گروه هاپلوتایپی A قرار

زمینه را برای استفاده بهتر از آنها در برنامه‌های اصلاحی باز می‌کند. همچنین با توجه به نتایج حاصل شده از این تحقیق می‌توان گفت که استفاده از داده‌های حاصل از توالی ناحیه HVR-I، D-Loop، HVR-I جایگاه نژادهای مختلف گوسفند را نه تنها در بین انواع گونه‌های مختلف حیوانات بلکه در بین نژادهای مختلف گوسفند نیز به خوبی نشان می‌دهد. با توجه به این که داده‌های جمع‌آوری شده برای این مطالعه مربوط به یک ایستگاه تحقیقاتی می‌باشد که شاید به خوبی نتواند نماینده تنوع ژنتیکی ناحیه موردنظر در تمام گله‌های گوسفند نژاد افشاری ایران باشد بدین منظور جهت تأیید نتایج حاصل از این تحقیق مطالعه بر روی نمونه‌های بیشتر و نمونه‌گیری از گله‌های مختلف پیشنهاد می‌گردد.

نوکلئوتید با هم ندارند ولی با گوسفند نژاد مغانی دارای دو نوکلئوتید اختلاف می‌باشد. همچنین گوسفند نژاد اوریال ایرانی دارای اختلاف نوکلئوتیدی نسبتاً کمی با گوسفندان افشاری (نه نوکلئوتید)، بلوچی (نه نوکلئوتید) و مغانی (۱۰ نوکلئوتید) دارد که این به نوعی تأییدکننده نتایج حاصل از درخت فیلوژنی برای گونه‌های هاپلوتایپ A می‌باشد.

نتیجه‌گیری

در سال‌های اخیر تعیین توالی نقاطی از DNA میتوکندری برای برخی نژادهای گوسفند در ایران به منظور کسب اطلاعات و شناخت دقیق‌تر از نژادهای بومی انجام شده است، اگرچه انجام تحقیقات در مقیاس وسیع و با تعداد نمونه بالا در حال حاضر مقدور نمی‌باشد اما انجام تحقیقات در مقیاس کوچک،

جدول ۴: فواصل ژنتیکی و اختلاف نوکلئوتیدی بین گونه‌های مربوط به گروه هاپلوتایپی A اعداد مربوط به ردیف، فواصل ژنتیکی و اعداد ستون، اختلاف نوکلئوتیدی بین گونه‌ها را نشان می‌دهند

Table 4: Genetic distance and percent identity between different species Scores in row related to genetic distance and in column related to nucleotide differences

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
HM042814.1	1		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.01	0.00	0.01	0.03
AY829400.1	2	0		0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.01	0.00	0.01	0.03
HM042817.1	3	0	0		0.00	0.00	0.00	0.01	0.01	0.00	0.01	0.03
Z35247.1	4	1	1	1		0.00	0.00	0.00	0.01	0.01	0.01	0.03
AF010407	5	0	0	0	0		0.00	0.00	0.01	0.01	0.00	0.03
DQ097451.1	6	0	0	0	1	0		0.00	0.01	0.01	0.00	0.03
DQ790900.1	7	0	0	0	1	0	0		0.01	0.01	0.00	0.03
EU308497(BALOCHI)	8	4	4	4	5	4	4	4		0.00	0.00	0.02
AFSHARI*	9	4	4	4	5	4	4	4	0		0.00	0.02
FJ531545(MOGHANI)	10	2	2	2	3	2	2	2	2		0.00	0.02
FJ532545.1	11	4	4	4	5	4	4	4	4	2		0.03
EU308498(ORYAL)	12	13	13	13	14	13	13	13	9	9	10	13

منابع:

جهت مطالعه منابع به صفحه‌های ۱۶-۱۷ متن انگلیسی مراجعه شود.